

Καρκίνος, ασθένεια της ψυχής, όπως έλεγε και ο γέροντας Πορφύριος.

23 Φεβ 2011 - 14:35

Ένας γιατρός, ο **δρ. Χάμερ**, ισχυρίζεται ότι η χημειοθεραπεία σκοτώνει -και τα στατιστικά στοιχεία τον επαληθεύουν-, έχει άλλες προτάσεις για την θεραπεία του καρκίνου, αλλά οι φαρμακοβιομηχανίες έχουν άλλη άποψη και τον ...έχωσαν στη φυλακή.

Πριν από μερικούς μήνες το γερμανικό περιοδικό **Der Spiegel** δημοσίευσε τα αποτελέσματα μιας έρευνας που υπογράμμιζε τα αδιέξοδα της συμβατικής ιατρικής στον τομέα της θεραπείας του καρκίνου. Η τάση είναι να χορηγούνται ολοένα και πιο πολύπλοκα και δαπανηρά κυτταροτοξικά σκευάσματα χημειοθεραπείας, στους ασθενείς που πάσχουν από καρκίνο των πνευμόνων, του μαστού, των εντέρων ή του προστάτη, χωρίς όμως να μειώνεται το ποσοστό θνησιμότητας των ασθενών. Η θνησιμότητα των ασθενών στους οποίους γίνεται χημειοθεραπεία, ανέρχεται στο 95%, ενώ ο τζίρος από τις χημειοθεραπείες υπολογίζεται γύρω στα 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Όπως παραδέχονται επίσημα πολλοί ογκολόγοι, σχετικά με τα μεταστατικά καρκινώματα στους πνεύμονες, τα έντερα και τον μαστό, δεν έχει γίνει καμία πρόοδος τα τελευταία 25 χρόνια. Αντίθετα, αυτό που προόδευσε πολύ είναι η φαρμακευτική - και κυριολεκτικά βιομηχανική- έρευνα για νέες χημειοθεραπείες. Εμφανίζονται συνεχώς νέα “θαυματοουργά” σκευάσματα που υπόσχονται παράταση της ζωής των καρκινοπαθών με μετάσταση. Για την κλασσική ιατρική, η χημειοθεραπεία είναι η έσχατη θεραπεία για μεταστατικούς όγκους που δεν διαλύονται με σκτινοβολία ή με χειρουργικά μέσα, είναι όμως αλήθεια αυτό;

Ο επιδημιολόγος Χόιτζελ από το Πανεπιστήμιο του Μονάχου διαφωνεί: «φοβάμαι ότι η συστηματική χρήση χημειοθεραπείας, ειδικά σε ασθενείς με καρκίνο του μαστού μπορεί να ευθύνεται για την μείωση των ποσοστών επιβίωσης που παρατηρούμε τις τελευταίες δεκαετίες!». Γιατί λοιπόν επιμένει το ιατρικό σύστημα στη χορήγηση χημειοθεραπείας σε αυτές τις ασθένειες;

Για να θυμηθούμε, η ιστορία της χημειοθεραπείας ξεκινά από το 1942 στις ΗΠΑ, όταν ένας απελπισμένος ασθενής που υπέφερε από λεμφοσάρκωμα σε προχωρημένο στάδιο, δέχτηκε να δοκιμάσει τη χρήση αερίου μουστάρδας (mustardgas) . Ως εκ θαύματος, ο όγκος εξαφανίστηκε, άσχετα που μετά από τρεις μήνες εξαφανίστηκε και ο ασθενής... Οι γιατροί, θέλοντας να δουν τα αποτελέσματα στον συγκεκριμένο όγκο και όχι στον άνθρωπο συνολικά, πανηγυρικά διακήρυξαν ότι βρήκαν τη θεραπεία και από τότε αναπτύχθηκαν και γιγαντώθηκαν οι φαρμακοβιομηχανίες που εφευρίσκουν κάθε τόσο νέες, και κάθε φορά πιο πολλά υποσχόμενες, χημειοθεραπείες που δεν καταφέρνουν τίποτα. Για να είμαστε αντικειμενικοί, αν προόδευσαν κάπου, αυτό είναι στην εξομάλυνση των φοβερών παρενεργειών που προκαλεί η ίδια η χημειοθεραπεία (τα αποτελέσματα της οποίας είχα την ευκαιρία να δω με τα μάτια μου αφού στενός συγγενής μου πέθανε πριν από μερικά χρόνια από καρκίνο) με επιπλέον φάρμακα. Το πρόβλημα με τη χημειοθεραπεία είναι ότι δίπλα στα καρκινικά κύτταρα ενός όγκου, καταστρέφει και υγιή κύτταρα, ειδικά αυτά που αναπτύσσονται γρήγορα, όπως αυτά που κατασκευάζουν αίμα στον μυελό των οστών.

Ο δρ. Άμπελ, του πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης, διαπίστωσε το 1995, μετά τη μελέτη χιλιάδων ιατρικών ιστορικών πάνω στη χημειοθεραπεία, ότι: για τους περισσότερους καρκίνους των οργάνων, δεν υπάρχει καμιά απόδειξη ότι η χημειοθεραπευτική αγωγή μπορεί να επιμηκύνει ή να καλυτερεύσει την ποιότητα ζωής ενός ασθενούς. Η επίδραση που έχει η χημειοθεραπεία στον οργανισμό είναι ολέθρια. Τα παλαιότερα σκευάσματα οδηγούσαν σε θάνατο μέσα σε λίγες βδομάδες και αποσύρθηκαν από την αγορά, για να αντικατασταθούν με άλλα, “καλύτερα”. Όπως θα πείσει τον καθένα μια επίσκεψη στον Άγιο Σάββα, οι ασθενείς χάνουν τα μαλλιά και την όρεξή τους, υποφέρουν από διάρροια και κάνουν συνέχεια εμετό, παθαίνουν εύκολα μολύνσεις και πεθαίνουν χωρίς αξιοπρέπεια, επιβεβαιώνοντας ότι “η κόλαση είναι εδώ”. Έχω ακούσει προσωπικά φίλους γιατρούς να λένε ότι δεν θα έκαναν ποτέ χημειοθεραπεία οι ίδιοι...

Για να δούμε και κάποια στατιστικά στοιχεία. Στις αναπτυσσόμενες χώρες, ένας στους τρεις θανάτους οφείλεται σε καρκίνο. Για να δώσω ένα παράδειγμα της τάσης της “κλασσικής” ιατρικής για την αντιμετώπιση του καρκίνου, στην κλινική Mayo-clinic του Ρότσεστερ των ΗΠΑ, την πιο φημισμένη στον κόσμο για τον καρκίνο του μαστού, οι γιατροί συνιστούν προληπτική αποκοπή του μαστού σε γυναίκες άνω των 40 ετών με ιστορικό καρκινοπάθειας στην

οικογένειά τους. Ένας χοντρικός υπολογισμός του συνόλου των θανάτων από καρκίνο, μετά την χορήγηση χημειοθεραπείας στους ασθενείς, τα τελευταία 30 χρόνια, ανέρχεται στον απίστευτο αριθμό των 2 δις, δηλαδή, **το ¼ του συνολικού πληθυσμού της γης!** Η επιμονή των γιατρών για χορήγηση χημειοθεραπείας που αποδεδειγμένα δεν έχει κανένα αποτέλεσμα, κρίνεται από πολλούς ως ύποπτη και φαίνεται να εξυπηρετεί άλλες σκοπιμότητες και όχι τον όρκο του Ιπποκράτη. Όπως καταγγέλλουν ιατροί του εξωτερικού, δέχονται άνωθεν πιέσεις και εκβιασμούς από δίκτυα διαπλεκόμενων συμφερόντων που βέβαια σχετίζονται με τις φαρμακοβιομηχανίες. Απαγορεύεται, και μάλιστα δια ροπάλου, να δοκιμάσουν εναλλακτικές θεραπείες για την αντιμετώπιση (ως τώρα απόλυτα καταδικασμένη) του καρκίνου. Αξίζει τον κόπο να μιλήσουμε για έναν από αυτούς τους γιατρούς, τον δρ. Γκερντ Χάμερ.

Ο δρ. Χάμερ είναι ο συγγραφέας του μεταφρασμένου και στα ελληνικά βιβλίου: **«Καρκίνος, ασθένεια της ψυχής»**, και ιδρυτής του κινήματος της Νέας Ιατρικής. Έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση 3 ετών για “παρότρυνση σε άσκηση ιατρικής αντίθετης από την ιατρική της Σχολής”, στην προσπάθειά του να διαδώσει και να εφαρμόσει τη θεωρία του για τη θεραπεία του καρκίνου. Η ιστορία του είναι ιδιαίτερα ανθρώπινη και εν συντομία έχει ως εξής: Γεννήθηκε το 1935, πήρε πτυχίο ιατρικής στα 24 του και η επιτυχημένη ζωή του κατέρρευσε όταν ένα πρωί που ψάρευε με το γιό του σε μια λίμνη των Άλπεων, μια αδέσποτη σφαίρα κυνηγού σκότωσε τον γιό του που ήταν μόλις 19 ετών. Μερικούς μήνες μετά, ο Χάμερ παρουσίασε καρκίνο στους όρχεις. Άρχισε τότε να υποψιάζεται ότι η αρρώστια του σχετιζόταν κάπως με τον χαμό του γιου του. Και αυτό ήταν η απαρχή μιας τεράστιας επιστημονικής ανακάλυψης!

Άρχισε να δουλεύει πυρετωδώς συγκρίνοντας τις εκατοντάδες περιπτώσεις του αρχείου των ασθενών στην κλινική του, μέχρι που διαπίστωσε ότι σε όλες, μα όλες, τις περιπτώσεις, ο καρκίνος εμφανιζόταν μετά από κάποιο συναισθηματικό-βιολογικό σοκ, που το ονόμασε Σύνδρομο Ντερκ Χάμερ (DirkHamerSyndrom - DHS), δίνοντάς του το όνομα του αδικοχαμένου γιού του. Το 1981 δημοσίευσε το πρώτο του βιβλίο, **Καρκίνος, Ασθένεια της Ψυχής**, θέτοντας τις βάσεις για μια Νέα Ιατρική που έχει φέρει τα πάνω-κάτω στην αντίληψη και αντιμετώπιση του καρκίνου και γενικά, όλων των ασθενειών.

Με λίγα λόγια, ο Χάμερ βεβαιώνει ότι κάθε καρκίνος προέρχεται από ένα ψυχικό σοκ, το οποίο βιώνεται από τον άνθρωπο δραματικά, συγκρουσιακά και μοναχικά. Τη στιγμή εκείνη, εμφανίζεται στον εγκέφαλο μια αλλοίωση, ορατή στον αξονικό τομογράφο ως εστία ομόκεντρων κύκλων, που την ονόμασε Εστία Χάμερ. Ανάλογα με το συγκεκριμένο σημείο του εγκεφάλου που εμφανίζεται η Εστία Χάμερ, αρχίζει να σχηματίζεται καρκινικός όγκος στο αντίστοιχο όργανο του σώματος. Κατ’ αυτό τον τρόπο, η ασθένεια εμφανίζεται ταυτόχρονα στα τρία επίπεδα: ψυχής- εγκεφάλου-οργάνου , που πρέπει να θεωρούνται σαν ενιαίο σύνολο. Οι αρρώστιες δε είναι πια κακόβουλες «βλάβες» της ανθρώπινης μηχανής, αλλά ειδικά βιολογικά προγράμματα αποκατάστασής της. Ο καρκίνος για παράδειγμα , εμφανίζεται σαν αποτέλεσμα μιας δραματικής ψυχικής ρήξης και ο ίδιος ο οργανισμός έχει την ικανότητα, αν δεν τον διαλύσουμε με την χημειοθεραπεία και αν κατανοήσουμε το περιεχόμενο της ρήξης και την επιλύσουμε, να αυτοθεραπευθεί σε ένα ποσοστό 95%!

Μου φαίνεται πολύ παράξενο που αυτός ο άνθρωπος βρίσκεται στη φυλακή έχοντας τη φήμη τσαρλατάνου. Οι κυριολεκτικά επαναστατικές ανακαλύψεις του, αντί να ανακουφίσουν τον τεράστιο αριθμό συνανθρώπων που πάσχουν από καρκίνο, αντιμετωπίστηκαν με τον χειρότερο δυνατό τρόπο από το ιατρικό κατεστημένο, ενώ ο ίδιος υπέφερε τα πάνδεινα, αποπέμφθηκε από όλες τις κλινικές της Γερμανίας, από το γερμανικό ιατρικό σώμα, του αφαιρέθηκε η ιατρική ιδιότητα, φυλακίστηκε στην Κολωνία επί 18 μήνες, καταδιώχθηκε από την Ιντερπόλ(!), κατέφυγε στην Μαλάγα της Ισπανίας και πρόσφατα πάλι, σε ηλικία 70 ετών έχει φυλακισθεί εκ νέου στο Σαμπερύ της Σαβοΐας (Γαλλίας) για 3 χρόνια, μετά από μια δίκη-παρωδία, με την ανήκουστη κατηγορία για «παρότρυνση για άσκηση ιατρικής αντίθετης στην ιατρική της Σχολής»... διότι κυκλοφόρησε το βιβλίο του για τις αρχές της Νέας Ιατρικής.

Σε πείσμα των συμφερόντων των πολυεθνικών φαρμακευτικών βιομηχανιών, το πανεπιστήμιο της Τρνάβα στη Σλοβακία και το πανεπιστήμιο της Βιέννης απαίτησαν τον αμερόληπτο έλεγχο των θεωριών του Ντερκ Χάμερ, ενώ χιλιάδες άνθρωποι, ανάμεσά τους και ιατροί, του συμπαραστέκονται όπως μπορούν. (πηγή: dialogoi.enet.gr)